

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA

DOTYCZĄCE

UREGULOWANIA OBROTU CUKREM

I OPODATKOWANIA CUKRU

W POLSCE

WARSZAWA — 1932

WYDAWNICTWO „GAZETY CUKROWNICZEJ”

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA
DOTYCZĄCE
UREGULOWANIA OBROTU CUKREM
I OPODATKOWANIA CUKRU
W POLSCE

WARSZAWA — 1932

WYDAWNICTWO „GAZETY CUKROWNICZEJ”

6484

1823

02058

Ustawy i Rozporządzenia dotyczące uregulowania obrotu cukrem były podawane w swoim czasie w poszczególnych numerach „Gazety Cukrowniczej”, jednak wobec ukazania się ostatnio Rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 2 grudnia 1931 r., zmieniającego uprzednie przepisy, dotyczące regulowania obrotów cukrem, uznaliśmy za wskazane wydać te zasadnicze ustawy i rozporządzenia w formie broszury.

Musimy zaznaczyć, że ustawy i rozporządzenia podane są w dosłownej treści i tylko te artykuły (ustępy, wyrazy i słowa) obowiązującej Ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. oraz obowiązującego Rozporządzenia z dn. 17 grudnia 1925 r., które zostały zmienione, uzupełnione lub skreślone ustawą z dnia 5 listopada 1931 r. oraz Rozporządzeniem z dnia 2 grudnia 1931 r., wydrukowane zostały odmiennym drukiem dla łatwiejszego orjentowania się.

Wydając powyższe przepisy w formie oddzielnej broszury, zamieszczamy w niej również ostatnie Rozp. Min. Skarbu z dnia 9 lutego 1932 roku, dotyczące opodatkowania cukru, oraz dwa okólniki Min. Skarbu w tym przedmiocie, jako uzupełnienie wydanych przez nas w roku 1928 rozporządzeń dotyczących opodatkowania cukru.

Redakcja Gazety Cukrowniczej.

SPIS RZECZY.

	Str.
Ustawa z d. 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej	3
Ustawa z d. 5 listopada 1931 r. w sprawie częściowej zmiany ustawy z d. 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej	9
Rozporządzenie Ministra Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z d. 17 grudnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z d. 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem	12
Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z d. 2 grudnia 1931 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z d. 17 grudnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z d. 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem	28
Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 9 lutego 1932 r. o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z d. 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru	34
Okólnik L. D. VI. 4980/3/28 w sprawie pobierania przez cukrownie próbek cukru	37
Okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 20 maja 1930 r. L. D. VI. 1392/3/30 w sprawie ubytków cukru z kontyngentu zasadniczego	39

USTAWA

z dnia 22 lipca 1925 r.

o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej.

Art. 1. Minister Skarbu wyznaczy corocznie w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych na czas od 1 października do 30 września następnego roku:

a) zasadniczy kontyngent cukru, jaki ma być wypuszczony z cukrowni, przerabiających buraki, względnie melasę, na obszarze Rzeczypospolitej w danej kampanji na rynek wewnętrzny na zaspokojenie potrzeb ludności, tudzież

b) kontyngent zapasowy w wysokości co najmniej 5% kontyngentu (wymienionego pod a), t. j. tę ilość cukru, jaka ma być ponad to zatrzymana w cukrowniach na wypadek wzrostu spożycia na rynku wewnętrznym.

Kontyngent zasadniczy może być w ciągu roku kampanijnego w miarę potrzeby stosownie podwyższony z kontyngentu zapasowego.

Wysokość kontyngentu zapasowego podlega rewizji w marcu i lipcu każdego roku.

Wyznaczenie kontyngentu powinno nastąpić najpóźniej do dnia 15 sierpnia tego roku, w którym kam-

panja się rozpoczyna, prowizorycznie, a do dnia 15 stycznia następnego roku ostatecznie.

Art. 2. Zasadniczy kontyngent cukru na daną kampanję oznacza się w ten sposób, że do cukru, wydanego na użytek wewnętrzny w ciągu poprzedniego okresu za opłatą podatku spożywczego, dolicza się tę ilość cukru, od której w ciągu tegoż okresu wpłacono cło przywózowe.

W kampanji r. 1925/1926 wysokość kontyngentu zapasowego, który musi być wypuszczony na spożycie na rynku wewnętrznym, wynosić ma najmniej 15% kontyngentu zasadniczego.

Art. 3. Wyznaczony kontyngent zasadniczy (art. 1) i zapasowy dzieli się między wszystkie w danej kampanji czynne cukrownie na obszarze Rzeczypospolitej proporcjonalnie do ich rzeczywistej produkcji cukru w danej kampanji.

Kontyngent zapasowy przechowuje się w magazynach fabrycznych i może on być wypuszczony tylko za zezwoleniem Ministra Skarbu.

Art. 4. Przy obliczeniu udziału przyjmuje się za podstawę stosunek 100 kg cukru surowego I-go rzutu równe 88 kg, tudzież 100 kg cukru surowego II-go rzutu równe 70 kg cukru białego. Ostateczne obliczenie kontyngentu nastąpi na zasadzie urzędowej analizy.

Art. 5. Nowozałożone fabryki cukru, t. j. powstałe po wejściu w życie niniejszej ustawy, otrzymują swój kontyngent zbytu cukru na rynku wewnętrznym, o ile zgłoszą się o przyznanie udziału w kontyngencie do właściwej władzy skarbowej I instancji przed 1 czerwca tego roku, w którym zamierzają rozpocząć wyrób cukru.

Art. 6. Osoby, które w dniu 30 września posiadają poza cukrowniami zapas ponad 100 q, obowiązane są zgłosić ten zapas najbliższej władzy skarbo-

wej I instancji do 15 października, w sposób, podany w rozporządzeniu wykonawczem.

Jeżeli zgłoszony w ten sposób zapas przewyższa 5% wyznaczonego zasadniczego kontyngentu, natenczas nadwyżkę ponad 5% należy odjąć od tegoż kontyngentu przy ustalaniu jego ostatecznej wysokości.

Art. 7. *Cukrownikom wolno swe udziały w kontyngencie za zgodą Ministra Skarbu (art. 1 a i b) odstępować w całości lub w części innym cukrowniom, mającym również udział w kontyngencie, w sposób, przewidziany w rozporządzeniu wykonawczem.*

Art. 8. Kontyngent zasadniczy, niewywieziony z cukrowni w czasie od 1/X do 30/IX następnego roku na rynek wewnętrzny, dolicza się do kontyngentu zasadniczego następnego okresu.

Kontyngent zapasowy, pozostały z końcem kampanji, dolicza się do produkcji następnej kampanji.

Art. 9. Ceny cukru, wypuszczonego przez cukrownie na rynek wewnętrzny, reguluje Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 10. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Rolnictwa uprawniony jest do obniżenia lub podwyższenia cła przywozowego od cukru do 50% na pewien ściśle oznaczony czas, conajwyżej na przeciąg jednej kampanji.

Art. 11. Na okres przejściowy, t. j. na przeciąg czterech po sobie następujących kampanij podział wspomnianego w art. 1 a) kontyngentu dokonywa się w ten sposób, że cukrowniom, produkującym mniej niż 40.000 q cukru, przyznaje się kosztem kontyngentu, przypadającego dla cukrowni o produkcji ponad 50.000 q cukru, nadkontyngent w następującej wysokości:

- a) w kampanjach 1925/1926, 1926/1927, 1927/1928:
1) dla cukrowni o produkcji poniżej 30 000 q	12%.
2) dla cukrowni o produkcji od 30 000 q do 33 000 q	10%.
3) dla cukrowni o produkcji od 33 000 q do 36 000 q	8%.
4) dla cukrowni o produkcji od 36 000 q do 38 000 q	6%.
5) dla cukrowni o produkcji od 38 000 q do 40 000 q	4%.
- b) w kampanji 1928/1929:
1) dla cukrowni o produkcji poniżej 35 000 q	6%.
2) dla cukrowni o produkcji od 35 000 do 40 000 q	4%.
- produkcji cukru w danej cukrowni.

Cukrownie, których produkcja po pierwszych 3 kampanjach okresu przejściowego nie przekroczy 25.000 q cukru białego, będą w następnych kampanjach, t. j. 1928/1929 wyłączone od przydziału nadkontyngentu i otrzymają tylko swój normalny kontyngent (art. 3).

Cukrownie o produkcji od 40.000 q do 50.000 q cukru otrzymują swój pełny kontyngent, przypadający im w myśl art. 1 ustawy, bez żadnych potrąceń i dodatków.

Cukrownie, które w kampanji 1924/1925, lub też w jednej z następnych kampanij okresu przejściowego wyprodukowały, względnie wyprodukują 41.000 q, względnie więcej cukru, zostaną na przeciąg okresu przejściowego, względnie następnych kampanij tegoż okresu, wyłączone od przydziału nadkontyngentu.

Nowowymbudować się mające cukrownie nie korzystają z ulg i nie ponoszą ciężarów, wynikających z przydziału nadkontyngentu, wymienionego pod a) i b).

W okresie lat 4 cukrownie, których odległość kolejowa od portów wywozowych w Gdańsku i Gdyni wynosi ponad 500 km, otrzymują procentowy dodatek do swego kontyngentu zasadniczego wedle następującej tabeli:

przy odległości 500 — 650 km.	dodatek 2%.
„ „ 650 — 750 „ „	3%.
„ „ 750 — 850 „ „	4%.
„ „ „ponad 850 „ „	5%.

Art. 12. *Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych uprawniony jest na przeciąg lat 4 od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do powiększenia kontyngentu wewnętrznego cukru, przypadającego dla czterech cukrowni, położonych w województwie wołyńskim, lecz nie więcej aniżeli o 60 wagonów dla wszystkich czterech cukrowni łącznie.*

Wszelki cukier, wypuszczony na obszar Rzeczypospolitej z cukrowni, leżących w obrębie granic celnych Rzeczypospolitej, ponad ilość, określoną kontyngentem, bez względu czy w stanie naturalnym, czy też w przetworach cukrowych, podlega podatkowi spożywczemu w kwocie 75 zł. od 100 kg.

Cukier ten natomiast może być wywieziony za granicę Rzeczypospolitej bez żadnych ograniczeń i opłat.

Art. 13. *Przekroczenia niniejszej ustawy, jako też przekroczenia wydanych na podstawie tejże ustawy przepisów będą karane grzywną do 50.000 zł.*

Art. 14. *Orzekanie kar, w niniejszej ustawie przewidzianych, należy do władz skarbowych II instancji.*

Skazany może w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia karnego albo odwołać się do władzy skarbowej III instancji, która orzeka ostatecznie, albo też zażądać przekazania sprawy właściwemu sądowni okręgowemu.

Od wyroku sądu okręgowego przysługuje tylko skarga do Sądu Najwyższego stosownie do przepisów obowiązujących w tej mierze w siedzibie tegoż sądu okręgowego.

Art. 15. Kontyngent cukru na kampanję 1925/1926 będzie wyznaczony w ciągu 14 dni po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

(Dz. Ust. z dnia 5 września 1925 r. Nr. 90 poz. 630).

USTAWA

z dnia 5 listopada 1931 r.

w sprawie częściowej zmiany ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej.

Art. 1. Ustawa z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630), ulega następującym zmianom:

1) Art. 7 ustawy otrzymuje brzmienie:

„Cukrowniom wolno będzie odstępować swe udziały w kontyngencie zasadniczym i zapasowym, jak również w wypadku, przewidzianym w art. 12 niniejszej ustawy, w kontyngencie eksportowym w całości lub w części, innym cukrowniom na warunkach, przewidzianych w rozporządzeniu wykonawczem do niniejszej ustawy”.

2) Art. 12 ustawy otrzymuje brzmienie:

„Cukier nieobjęty kontyngentem zasadniczym ani zapasowym, może być wypuszczony z cukrowni na rynek wewnętrzny do spożycia jedynie za opłatą podatku spożywczego w wysokości, ustalonej dla cukru, wprowadzonego do wolnego obrotu ponad ilość, określoną kontyngentem, i to dopiero po wyzerpaniu przypadającego w danym okresie ogólne-

go kontyngentu zasadniczego wszystkich cukrowni. Cukier taki może być wywożony zagranicę Rzeczypospolitej bez ograniczeń i opłat celnych.

Natomiast w razie zawarcia międzynarodowego porozumienia cukrowniczego w celu uregulowania eksportu cukru i udziału w tem porozumieniu, za zgodą Ministrów Skarbu, Rolnictwa i Przemysłu i Handlu, polskiego przemysłu cukrowniczego, Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Przemysłu i Handlu będzie wyznaczał kontyngent eksportowy cukru w wysokości nie wyższej od przewidzianej dla polskiego eksportu w takim porozumieniu międzynarodowym. Rozdział kontyngentu eksportowego będzie dokonywany przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Przemysłu i Handlu pomiędzy cukrownie, należące do takiego porozumienia międzynarodowego, a które będą czynne w danej kampanji na obszarze Rzeczypospolitej, proporcjonalnie do ich rzeczywistej produkcji. W tym wypadku będą obowiązywały następujące postanowienia:

a) w ramach uzyskanych udziałów w kontyngencie eksportowym cukrownie będą mogły wywozić cukier zagranicę bez żadnych ograniczeń;

b) cukier, wyprodukowany ponad kontyngent zasadniczy, zapasowy i eksportowy, jak również cukier, wyprodukowany przez cukrownie, nie posiadające udziału w kontyngencie eksportowym, będzie podlegał przy wywozie zagranicę opłacie w wysokości 100 zł. od każdych 100 kg;

c) udział w kontyngencie eksportowym, niewykorzystany przez cukrownie w okresie, na który został przeznaczony, będzie wygasał z upływem tego okresu“.

3) Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Przekroczenia ustawy niniejszej oraz wyda-

nych na jej podstawie przepisów będą karane grzywną do 200.000 zł."

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

(Dz. Ustż z dn. 25 listopada 1931 r. Nr. 101 poz. 770).

BW.S.G.W.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 17 grudnia 1925 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem.

Na zasadzie art. 16 ustawy z dn. 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 630) zarządza się co następuje:

§ 1. Zasadniczy kontyngent cukru na potrzeby ludności na obszarze Rzeczypospolitej wyznacza się prowizorycznie w takiej wysokości, któraby odpowiadała ilości cukru wypuszczonego na rynek wewnętrzny z cukrowni na obszarze Rzeczypospolitej w czasie od 1 lipca poprzedniego roku do 30 czerwca danego roku z doliczeniem do tego ilości cukru sprowadzonego w tymże czasie z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska i to tak w cukrze gotowym jak i w jego przetworach np. w czekoladzie, cukierkach, karmelkach, marmeladzie i t. p.

§ 2. Zasadniczy kontyngent cukru obliczony w sposób podany w § 1, rozdziela się w stosunku do spodziewanej produkcji cukru pomiędzy te wszystkie cukrownie, które mają być czynne w nadchodzącej

kampanji, a zatem takie, które zakontraktowały buraki i przygotowują się do ich przerobu.

§ 3. Zarówno kontyngent zasadniczy jak i zapasowy wyznacza się w kwintalach; ułamków poniżej 100 kg nie bierze się w rachubę przy wyznaczaniu kontyngentu.

§ 4. W celu obliczenia spodziewanej produkcji cukru mają izby skarbowe (wydział skarbowy śląskiego urzędu wojewódzkiego) przedłożyć do 15 lipca każdego roku sprawozdanie o obszarze i o stanie plantacji posiadanych przez każdą cukrownię z wyszczególnieniem osobno małorolnych, osobno wielkorolnych, a osobno własnych w hektarach, o spodziewanym zbiorze buraków w kwintalach z hektara i obliczonej na tej podstawie produkcji cukru białego (kryształ), surowego I i II rzutu w nadchodzącej kampanji w każdej poszczególnej cukrowni znajdującej się na obszarze izby skarbowej (względnie województwa śląskiego) wedle stanu z dn. 1 lipca danego roku. Szczegóły powyższe zbierze izba za pośrednictwem kontroli skarbowej przy cukrowniach, która w czasie między 1 i 5 lipca w porozumieniu z zarządem każdej cukrowni sporządzi wykaz wedle załączonego do niniejszego rozporządzenia wzoru Nr. 1 w 2 egzemplarzach, z których jeden przedłoży izbie, a drugi wprost Ministerstwu Skarbu (dep. akc. i mon.) najpóźniej do 8 lipca.

§ 5. *W czasie przejściowym t. j. w kampanji 1925-26, 1926-27, 1927-28, 1928-29 rozdział kontyngentu zarówno prowizorycznego, jak i definitywnego, odbędzie się w następujący sposób: cukrownie o produkcji do 50.000 q cukru białego włącznie otrzymują przedewszystkiem swój pełny kontyngent, t. j. taki, jaki przypada z porównania ilości cukru wypuszczonego na rynek wewnętrzny i przywiezionego z zagranicy w czasie od 1 lipca poprzedniego roku do 30 czerwca danego roku (§ 1), z ilością spodziewanej produkcji cukru; np. spodziewana produkcja cukru*

wyniesie 5.000.000 q, kontyngent zaś zasadniczy 2.800.000 q, z porównania tych liczb wynika, że kontyngent zasadniczy stanowi 56% produkcji.

Od sumy kontyngentu przypadającego na cukrownie o produkcji ponad 50.000 q odlicza się przede wszystkim: a) ilość cukru potrzebną na pokrycie nadkontyngentu, przypadającego w myśl art. 11 ustawy cukrowniom o produkcji poniżej 40.000 q; b) ilość cukru przypadającą jako dodatek odległościowy cukrowniom oddalonym ponad 500 km od portu wywozowego; c) 6.000 q cukru przypadające 4 cukrowniom wołyńskim.

Od przydziału nadkontyngentu wyłączone są zarówno wybudowane nowe cukrownie, jako też te, których produkcja w kampanji 1924/25 lub też w jednej z następnych kampanji, przekroczyła, względnie przekroczy, 41.000 q cukru.

Dodatek odległościowy rozdziela się w stosunku procentowym do pełnego kontyngentu zasadniczego, przypadającego na daną cukrownię.

Dodatek wołyński rozdziela się po 1.500 q, t. j. po równych częściach pomiędzy 4 cukrownie, a mianowicie: Korzec, Babino-Tomachówka, Szpanów, Karwice-Jeziorany z tem, że w razie zamknięcia jednej z tych czterech cukrowni dodatek ten zmniejsza się o 1.500 q przypadających tej cukrowni.

Pozostałą ilość cukru, po potrąceniu nadkontyngentu ad a) — i dodatku ad b) i c), rozdziela się dopiero, jako kontyngent zmniejszony, między wszystkie cukrownie z produkcją ponad 50.000 q cukru w stosunku do ich produkcji.

§ 6. Kontyngent zapasowy oblicza się i rozdziela między cukrownie w stosunku procentowym do ich rzeczywistej produkcji cukru, a zatem bez uwzględnienia nadkontyngentów i dodatków zarówno odległościowych jak i wołyńskich.

§ 7. Definitywny kontyngent zasadniczy dla

wszystkich cukrowni łącznie wyznacza się w wysokości odpowiadającej:

a) ilości cukru wypuszczonego na rynek wewnętrzny i to zarówno za opłatą akcyzy normalnej, jak i podwyższonej (art. 12 ustawy) z cukrowni na obszarze Rzeczypospolitej w czasie od 1 października poprzedniego do 30 września następnego roku, tudzież

b) ilości cukru sprowadzonego w tym samym czasie z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska i to tak w cukrze gotowym jak i w jego przetworach, np. czekoladzie, karmelkach, cukierkach i t. p.

§ 8. Za podstawę wyznaczenia definitywnego kontyngentu zarówno zasadniczego jak i zapasowego dla poszczególnych cukrowni na czas od 1 października do 30 września następnego roku przyjmuje się:

a) całą własną produkcję cukru danej cukrowni w danej kampanji, tudzież

b) ilość cukru pozostałą w tejże cukrowni w dn. 1 października danego roku w kontyngencie zapasowym z poprzedniej kampanji.

§ 9. W celu wyznaczenia definitywnych kontyngentów dla poszczególnych cukrowni, obowiązana jest każda cukrownia bezwłocznie, a najpóźniej w ciągu dni 5 po ukończeniu przerobu buraków i stwierdzeniu wagi cukru na podstawie prowadzonych w cukrowni zapisków i księgi produkcji sporządzić w 3 egzemplarzach wykaz przerobu buraków i produkcji cukru za kampanję wedle załączonego wzoru Nr. 2. Jeden egzemplarz wykazu należy najpóźniej w ciągu 5 dni przedłożyć wprost Ministerstwu Skarbu (dep. akc. i mon.), druzi izbie skarbowej, trzeci zaś ma być przechowany w kancelarii cukrowni. Kontrola skarhowa w cukrowni potwierdzi na wykazach, czy i o ile cyfr w nich podane zgodne są z wpisami dokonanemi w czasie przerobu buraków w księdze produkcji i w zapiskach prowadzonych w cukrowni.

Jeżeli przerób buraków przeciągnie się poza 25 grudnia, natenczas cukrownia obowiązana jest sporządzić wymieniony wyżej wykaz w 3 egzemplarzach wedle stanu z dn. 31 grudnia i przedłożyć najpóźniej do 3 stycznia jeden egzemplarz wprost Ministerstwu Skarbu, a drugi izbie skarbowej, trzeci zatrzymać w cukrowni i podać w nich najdokładniej oprócz ilości wyprodukowanego i wyważonego cukru do 31 grudnia włącznie, ile cukru znajduje się w przerobie (na warsztacie), ile kwintali buraków pozostaje jeszcze do przerobienia, i jaka będzie jeszcze dalsza przypuszczalna produkcja cukru po zliczeniu ilości niezważonego cukru, znajdującego się w przerobie (na warsztacie) w dniu 31 grudnia i cukru, który będzie można uzyskać z buraków, pozostających do przerobu.

Bądź co bądź w przypadku przewidzianym w ustępie 2 należy wymieniony wykaz ponownie sporządzić i przedłożyć po ukończeniu przerobu buraków, Ministerstwu Skarbu i izbie skarbowej.

§ 10. Za produkcję cukru poszczególnej cukrowni w danej kampanji uważa się sumę cukru białego, surowego I rzutu i surowego II rzutu w przeliczeniu na cukier biały, uzyskaną z przerobu buraków i półfabrykatów cukrowych z poprzedniej kampanji niewliczonych w myśl § 11 niniejszego rozporządzenia do produkcji tejże poprzedniej kampanji.

W cukrowniach przemysłowych, wyrabiających cukier z melasy za produkcję uważa się ilość cukru uzyskanego, wzdłużnie uzyskać się mającego z przerobu melasy lub półfabrykatów pozostałych z poprzedniej kampanji w ciągu kampanji.

W cukrowniach połączonych z rafinerjami uważa się za produkcję ilość białego kryształu, cukru surowego I-go i surowego II-go rzutu z własnego przerobu buraków, tudzież z przerobu półfabrykatów po-

zostałych z kampanji poprzedniej i niewliczonych do produkcji tejże poprzedniej kampanji w myśl § 11 niniejszego rozporządzenia, o ile cukry te zostaną zważone przed oddaniem ich do rafinowania. W razie przeciwnym uważa się za produkcję ilość wyprodukowanego i zważonego cukru rafinowanego z doliczeniem ilości pozostałego cukru surowego I-go i II-go rzutu.

O ile cukrownie takie rafinują również cukier otrzymany z innych cukrowni, za produkcję uważa się różnicę między ogólną ilością wszelkiego cukru wyprodukowanego w cukrowni w myśl poprzedniego ustępu, a ilością cukru otrzymanego do przerafinowania z innych cukrowni w przeliczeniu na cukier biały.

Ostateczna produkcja takiej cukrowni będzie ustalona po ukończeniu robót rafinaryjnych.

§ 11. Cukru, zawartego w cukrze surowym III-go rzutu, w cukrzycach i w innych półfabrykach, pozostałych po ukończeniu przerobu buraków, nie uwzględnia się przy wymiarze kontyngentu cukru na daną kampanję dla danej cukrowni.

§ 12. Cukier surowy I i II rzutu będzie przy obliczeniu produkcji prowizorycznej przeliczony na cukier biały w stosunku wyznaczonym w art. 4 ustawy.

Ostateczne przeliczenie cukru surowego I i II rzutu na cukier biały nastąpi dopiero na podstawie wyniku analizy tychże cukrów, którą przeprowadzi izba skarbową w Poznaniu dla cukrowni na obszarze izby skarbowej wielkopolskiej, pomorskiej, łuckiej, warszawskiej i województwa śląskiego; tudzież izba skarbową we Lwowie dla cukrowni na obszarze izby skarbowej lubelskiej, kieleckiej, wołyńskiej i lwowskiej.

Próbki potrzebne do analizy weźmie kontrola skarbową w sposób obowiązujący dla brania próbek

cukru i prześle je właściwej izbie skarbowej najpóźniej do 5 grudnia.

§ 13. Analiza winna oznaczyć t. zw. rendement (wartość rafineryjna) cukrów surowych drogą stwierdzenia bezpośredniej polaryzacji, od której odlicza się pięciokrotną zawartość cukru przemienionego i pięciokrotną zawartość popiołów rozpuszczalnych w wodzie R (rendement) = P (polaryzacja) — $5(A + J)$ (popiół i cukier przemieniony).

Jeżeli stwierdzone w powyższy sposób rendement mieści się w granicach:

przy cukrze surowym I rzutu od 88° do 90°
 " " " II " " 74° " 76° ,
 stosuje się do przeliczenia tych cukrów na cukier biały, normy, podane w art. 4 ustawy, a więc dla pierwszego rzutu 88% , dla drugiego rzutu 70% . Każdy rozpoczęty stopień rendement poniżej 88° względnie 74° , lub powyżej 90° względnie 76° obniża lub podwyższa powyższy stosunek przeliczeniowy o 1% .

Wynik analizy przesyła izba skarbowa do 15 grudnia wprost kontroli skarbowej w danej cukrowni, która go podaje zarządowi cukrowni do wiadomości, a następnie dołącza do księgi produkcji cukru.

Odpis analizy przesyła izba skarbowa równocześnie wprost Ministerstwu Skarbu.

§ 14. Zapasy cukru nieobjęte kontyngentem ani zasadniczym, ani zapasowym, pozostające w cukrowni z poprzedniej kampanji w chwili rozpoczęcia przerobu buraków, a to w cukrze białym, surowym I lub II rzutu mogą być dodane do soków buraczanych jedynie za uprzednim zawiadomieniem Ministerstwa Skarbu z tem atoli zastrzeżeniem, że cała ilość cukru oddanego do przerobu musi być odliczona od ilości wyprodukowanego cukru w danej kampanji i zaliczona do cukru pozakontyngentowego.

§ 15. Na bezpośrednie spożycie przez ludność przeznaczają się wyłącznie cukier biały, wobec czego

zasadniczy kontyngent cukru ma być przechowywany w magazynach cukrowni w cukrze białym, t. j. w białym kryształach lub rafinadzie. Jedynie cukrownie produkujące wyłącznie lub przeważnie cukier surowy, mogą swój kontyngent zasadniczy trzymać i w cukrze surowym, jednakże co najwyżej do 1 kwietnia. Po tym terminie, o ile cukrownia swego kontyngentu zasadniczego nie odstąpiła innej cukrowni, cała ilość cukru pozostająca w cukrowni jako kontyngent zasadniczy musi być w ciągu 4 tygodni przebielona.

Kontyngent zapasowy może być trzymany zarówno w cukrze białym, jak i w cukrze surowym I względnie II rzutu w ilościach odpowiadających stosunkowi przewidzianemu w art. 4 ustawy. O ile jednak cukier z kontyngentu zapasowego ma być przeniesiony w całości lub w części do kontyngentu zasadniczego, natenczas cała przeniesiona ilość cukru musi być w ciągu czterech tygodni wybielona, względnie przerafinowana.

Obowiązek wybielenia względnie przerafinowania tego cukru odpada, jeżeli cukrownia zobowiązana do bielenia względnie przerafinowania odstąpi przeniesioną ilość cukru innej cukrowni, posiadającej dostateczną ilość pozakontyngentowego cukru białego.

§ 16. W czasie od 1 października aż do chwili ogłoszenia ostatecznych kontyngentów może zasadniczo każda cukrownia wypuścić na rynek wewnętrzny za zapłatą normalnej akcyzy co najwyżej 50% przypadającego na nią prowizorycznego kontyngentu zasadniczego. Również wolno cukrowni w tym samym czasie wywieźć zagranicę co najwyżej 80% *wyznaczonego jej prowizorycznego pozakontyngentu.*

§ 17. *Cukier pozakontyngentowy może być wypuszczony na rynek wewnętrzny jedynie za opłatą akcyzy w kwocie 75 złotych i to dopiero po wyczerpaniu ilości kontyngentu zasadniczego.*

Cukrownia, odstępująca zasadniczy kontyngent innej cukrowni, może wypuścić cukier pozakontyngentowy na rynek wewnętrzny jedynie za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu.

§ 18. Ministerstwo Skarbu może przenieść w miarę potrzeby pewną ściśle oznaczoną ilość cukru łącznie dla wszystkich cukrowni z ogólnego kontyngentu zapasowego do kontyngentu zasadniczego.

Przeniesienie takie musi nastąpić, jeżeli zachodzi obawa, że z powodu wyczerpania się kontyngentu zasadniczego może nastąpić brak cukru na rynku wewnętrznym.

§ 19. Każdą ilość cukru, przeniesioną z kontyngentu zapasowego do kontyngentu zasadniczego, rozdziela się proporcjonalnie równocześnie między wszystkie cukrownie w stosunku do ilości posiadanego kontyngentu zapasowego, t. j. zarówno własnego jak i nabytego od innych cukrowni.

§ 20. *Kontyngent zapasowy pozostający w dniu 1 lipca w cukrowniach musi wynosić co najmniej 5% całego pierwotnego kontyngentu zasadniczego. Najpóźniej 1 lipca każdego roku ma być sporządzony obrachunek pozostałego w cukrowniach kontyngentu zasadniczego i zapasowego i stosownie do wyniku i do potrzeby rynku wewnętrznego kontyngent zapasowy albo zostanie zmniejszony na rachunek kontyngentu zasadniczego, albo też częściowo zwolniony w celu wywozu zagranicę.*

Należy jednak przytem postępować tak, aby pozostało zawsze dosyć cukru na potrzeby rynku wewnętrznego aż do ukazania się nowego cukru na rynku.

§ 21. Cukrownie mają prawo w czasie od 1 października danego roku do 31 sierpnia następnego roku odstępować jedna drugiej zarówno swój kontyngent zasadniczy, jak i zapasowy w całości lub w części na przeciąg jednej lub nawet kilku kampanij.

§ 22. Każda umowa o odstąpieniu kontyngentu musi być w ciągu 14 dni od dnia zawarcia przedłożoną Ministerstwu Skarbu do zatwierdzenia przez cukrownię nabywającą.

W umowie musi być podana, oprócz obu cukrowni odstępującej i nabywającej, również ilość odstąpionego względnie nabytego kontyngentu w kwintalach, rodzaj kontyngentu, o który idzie, t. zn. zasadniczy czy też *zapasowy*, tudzież warunki, na jakich transakcję uskutecznilo.

§ 23. *Kontyngent zasadniczy mogą nabywać jedynie cukrownie wyrabiające cukier biały i to w ilości swego pozakontyngentowego cukru białego, tudzież rafinerje połączone z cukrowniami w granicach posiadanych, względnie nabytych, zapasów cukru do przerafinowania i w granicach swej zdolności rafineryjnej.*

Kontyngent zapasowy mogą nabywać wszelkiego rodzaju cukrownie w granicach posiadanego zapasu pozakontyngentowego.

§ 24. Nie mogą być zatwierdzone umowy o odstąpienie kontyngentu zawierające znamiona wyzysku, tudzież umowy, któreby spowodowały niepotrzebny przewóz cukru, wreszcie umowy zawarte po terminie wyznaczonym w § 21.

§ 25. Odstąpienie, względnie nabycie, kontyngentu ma być po zatwierdzeniu umowy przez Ministerstwo Skarbu wpisane w księdze magazynowej, tudzież w księdze kontyngentów cukru prowadzonej wedle *załączonego wzoru Nr. 3* i to zarówno w cukrowni nabywającej jak i odstępującej kontyngent. Odpisy miesięcznego konta księgi kontyngentów poświadczone przez kontrolę skarbową, przedkłada cukrownia do dnia 5 po upływie każdego miesiąca Ministerstwu Skarbu i izbie skarbowej.

§ 26. Kontrola skarbowa w cukrowniach obowiązuje jest najpóźniej do 5-go każdego miesiąca

przedkładać bezpośrednio Ministerstwu Skarbu (departament akcyz i monopolów) miesięczny wykaz obrotu cukrem, zestawiony wedle stanu z dnia ostatniego ubiegłego miesiąca sporządzony na podstawie ksiąg i zapisków prowadzonych przez zarząd cukrowni.

Miesięczny wykaz obrotu cukrem ma być poświadczony również przez zarząd cukrowni.

§ 27. Urzędy akcyz i monopolów obowiązane są co najmniej raz na trzy miesiące sprawdzać na miejscu, czy cukrownia tudzież kontrola skarbową prowadzi w porządku przepisane księgi i zapiski i czy cukrownia nie przekroczyła przydzielonego jej, względnie nabytego kontyngentu zasadniczego.

§ 28. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

(Dz. Ust. z dn. 20 stycznia 1926 r. Nr. 6 poz. 32).

(Strona 1).

Izba skarbowa
Kontrola skarbowa w cukrowni

Wzór Nr. 1.
(§ 4 rozp. wyk.)

W Y K A Z

plantacji buraczanych i prawdopodobnej produkcji cukru na kampanję

O B J A Ś N I E N I A:

Wykaz ma na celu zebranie materiału niezbędnego do wyznaczenia prowizorycznego kontyngentu zasadniczego i zapasowego dla poszczególnych cukrowni.

Wykaz sporządza kontrola skarbowa w porozumieniu z zarządem cukrowni corocznie na najbliższą kampanję według stanu plantacji z dnia 1 lipca w dwóch egzemplarzach, z których jeden przesyła izbie skarbowej, a drugi przedkłada wprost Ministerstwu Skarbu (dep. akcyz i monopolów) najpóźniej do dnia 8 lipca.

Ilości buraków i cukru należy podawać w kwintalach (100 kg.).

(Strona 2).

Nazwa cukrowni i miejsco- wość	Rzeczywisty obszar plantacji buraczanych			Spodziewany przeciętny zbiór buraków		Przypuszczalna produkcja cukru			Sposób obliczenia pro- dukcyj (wydatność bu- raków w cukrze białym)			Prawdopo- dobne		Uwagi
	włas- nych	zakontrakto- wanych		z 1 hecta- ra	ogólny zbiór	białe- go	I rztu		II rztu		rozpoczęcie	ukończenie		
		mało- rolnych	wielko- rolnych				surowego		surowego					
	w hektarach		Razem		w kwintalach								12	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	

Kontrola skarbowa

Zarząd cukrowni

(Strona 1).

W Y K A Z

przerobu buraków i produkcji cukru w kampanji

OBJAŚNIENIA:

1. Wykaz niniejszy ma być sporządzany corocznie natychmiast po ukończeniu przerobu buraków w cukrowni przez stałą kontrolę skarbową przy cukrowni na podstawie ksiąg i w porozumieniu z zarządem cukrowni w 3-ch egzemplarzach, z których jeden ma być przedkładany wprost Ministerstwu Skarbu (dep. akcyz i mon. wydział B.), drugi zaś izbie skarbowej wydział IV do dni 5-ciu, trzeci zaś ma być pozostawiony w cukrowni.

2. W wypadku, gdyby przerób buraków nie został ukończony do dn. 1 stycznia w okresie danej kampanji, natenczas wykaz ma być sporządzony wedle stanu w dniu 31 grudnia i przedłożony do 3 stycznia przyczem w rubryce „uwagi“ ma być dokładnie podana: a) ilość buraków pozostałych do przerobu, b) ilość spodziewanej dalszej produkcji cukru oraz c) suma całej produkcji w danej kampanji w cukrze białym względnie surowym z przeliczeniem na biały (przyczem należy uwzględnić również cukier będący w chwili sporządzania wykazu na warsztacie).

3. Jeżeli cukrownia przerabia cukier obcy, należy podać osobno w rubryce „uwagi“, z której cukrowni, jakie ilości i jakiego cukru obcego zostały przyjęte do przerobu w czasie przerobu własnych buraków.

4. Przy ewentualnych przeliczeniach ma być stosowany stosunek: 100 kg. cukru surowego I rzutu = 88 kg. cukru białego; 100 kg. cukru surowego II rzutu = 70 kg. cukru białego, względnie stosunek ustalony dla danego cukru na podstawie urzędowej analizy.

5. Waga tak buraków, jak i cukru ma być podawana w kwintalach (100 kg.).

6. W rubrykach 12—15 ma być wykazywany bezwzględnie wszystek cukier uzyskany z przerobu buraków w danej kampanji, a więc tak zważony, jak i niezważony.

(Strona 2).

Nr. porządkowy	N a z w a c u k r o w n i	Czas trwania przerobu buraków			Ilość robotników zaję- tych w czasie przerobu buraków: a) stałych b) sezonowych (na zmianę)	Przeciętna płaca dzienna w zł.	Obrót buraków w cukrowni			
		a) Data rozp. b) data zak. c) przerwy	Doby a 24 go- dziny	Przyjęto Ogółem			Przerobiono			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
						q	W miesiącu	Ilość	Prze- cię- nie na dobę	
							wrześniu	
							październiku	
							listopadzie	
							grudniu	
							Razem	

W miesiącu	Wyprodukowano cukru				W czasie przerobu buraków					Uwagi	
	Cukru białego	Cukru surowego I rzutu	Cukru surowego II rzutu	Razem w przeliczeniu na cukier biały	Dodano do soków produktów z poprz. kamp.	Z użyto			20		
						opału	węgla	koksu			
11					Za 100 kg. buraków otrzymano przeciętnie cukru białego kg.	16	17	18	19	20	21
wrześniu . . .											
październiku . . .											
listopadzie . . .											
grudniu . . .											
Ogółem . . .											

Podpisy:

Dyrektor cukrowni:

Stała kontrola skarbową przy cukrowni:

**ROZPORĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU,
PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA.**

z dnia 2 grudnia 1931 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) w brzmieniu nadanem jej ustawą z dnia 5 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 17 grudnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 6, poz. 32) ulega następującym zmianom:

1) § 5 rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

W razie zawarcia międzynarodowego porozumienia cukrowniczego w celu uregulowania eksportu cukru i udziału w tem porozumieniu, za zgodą Mi-

nistrów: Skarbu, Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu, polskiego przemysłu cukrowniczego, wyznacza się corocznie na czas od 1 października danego roku do 30 września następnego roku kontyngent eksportowy w wysokości nie wyższej od przypadającej polskiemu przemysłowi cukrowniczemu według porozumienia międzynarodowego.

Kontyngent eksportowy rozdziela się pomiędzy czynne cukrownie, należące do takiego międzynarodowego porozumienia cukrowniczego, proporcjonalnie do ich produkcji i to: przed rozpoczęciem okresu, na który kontyngent przypada — prowizorycznie, a po ukończeniu przez cukrownie produkcji cukru w danej kampanji — ostatecznie.

Na pokrycie kontyngentu eksportowego może służyć cukier zarówno biały, jak surowy I i II rzutu“.

2) Skreśla się w końcowem zdaniu § 16 rozporządzenia słowa: „wyznaczonego jej prowizorycznego pozakontyngentu“, a na ich miejsce wstawia się słowa: „przypadającego jej ze spodziewanej produkcji cukru pozakontyngentowego“ oraz dodaje się następujący nowy ustęp:

„W razie wyznaczenia kontyngentu eksportowego wolno cukrowni wywieźć zagranicę w okresie przewidzianym w niniejszym paragrafie na poczet tego kontyngentu 80% cukru wyprodukowanego ponad kontyngenty zasadniczy i zapasowy, lecz nie powyżej 80% przypadającego jej kontyngentu eksportowego. Minister Skarbu może w poszczególnych wypadkach podwyższyć te normy“.

3) § 17 rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Cukier, nieobjęty kontyngentem zasadniczym ani zapasowym, może być wypuszczony z cukrowni na rynek wewnętrzny do spożycia jedynie za opłatą

podatku spożywczego w wysokości 125 zł. od 100 kg i to dopiero po wyczerpaniu przypadającego w danym okresie ogólnego kontyngentu zasadniczego wszystkich cukrowni“.

4) § 20 rozporządzenia skreśla się.

5) § 21 rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Cukrowniom służy prawo wzajemnego odstępowania kontyngentu zasadniczego, zapasowego oraz eksportowego w całości lub w części w czasie od 1 października danego roku do 31 sierpnia następnego roku“.

6) W § 22 ustęp 2 rozporządzenia dodaje się po wyrazach: „czy też zapasowy“ wyrazy: „lub eksportowy“.

7) § 23 rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Kontyngent zasadniczy i zapasowy mogą nabywać jedynie cukrownie względnie rafinerje, wyrabiające cukier biały, i to tylko w granicach posiadanych zapasów cukru, nieobjętego kontyngentem zasadniczym i zapasowym“.

8) Ustanowiony w § 25 rozporządzenia wzór księgi kontyngentów cukru Nr. 3 zastępuje się wzorem załączonym do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

(Dz. Ust. z dn. 26 lutego 1932 r. Nr. 14, poz. 85).

Wzór do § 1 p. 8 rozp. Min.: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 2 grudnia 1931 r. (poz. 85).

(Strona I).

KSIĘGA KONTYNGENTÓW CUKRU

cukrowni , znajdującej się
w powiecie , województwa
na okres 193... — 3... r.

O b j a ś n i e n i a.

1. Księgę kontyngentów cukru prowadzi cukrownia (przedsiębiorstwo).
2. Ilości w księdze dokonywa się w kwintalach (100 kg). Ilości należy podawać w cukrze białym; dla przeliczenia cukru żółtego przyjmuje się za podstawę stosunek: 100 kg cukru surowego I rzutu = 88 kg, zaś 100 kg cukru surowego II rzutu = 70 kg cukru białego przy obliczeniu prowizorycznym, względnie wynik urzędowej analizy przy obliczeniu ostatecznym (art. 4 ustawy z dnia 22.VII. 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630). Ilości cukru żółtego pozakontyngentowego należy wykazywać w formie ułamka, którego licznik wyraża ilość cukru surowego I lub II rzutu, a mianownik — ilość cukru białego, przypadającego z przeliczenia, np.: 190/I/167 g, albo 220/II/154 g. Do podsumowania i regulowania obrachunków przyjmuje się tylko mianownik (ilość cukru białego).
3. Kontyngenty wyznaczone na okres prowizoryczny zapisuje się do rubryk 4, 7 i 14 w pełnych ilościach, natomiast w rubrykach 17 i 19 należy wykazać stosownie do § 16 rozp. wykonawczego z dnia 17.XII.1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 6, poz. 32) lub specjalnego zezwolenia władz skarbowych tylko ilości dozwolone do wywozu.
4. Kontyngenty nabyte zapisuje się do rubr. 5, 8 i 15; o ile kontyngent zasadniczy został nabyty względnie odstąpiony z prawem wykorzystania przed rozdziałem ostatecznym kontyngentów np. w wysokości 50%, — to dla orjentacji wypisuje się nad ilościami skrót: „z. w. 50%“, jeżeli zaś bez prawa wykorzystania w tym

- okresie — skrót: „b. w.“. W rubrykach 17 — 19 wpisuje się tylko ogólne ilości, jakie przypadają cukrowni do wykorzystania za cały czas od początku okresu, względnie od chwili wyznaczenia ostatecznych kontyngentów. Również za cały czas od początku okresu (1 października) prowadzi się rubryki rozchodowe 26, 29, 34 i 37, stopniowo dodając do sumy rozchodów poprzednich sumę rozchodu bieżącego.
5. W rubrykach 38 — 40 zapisuje się pozostałości przysługujące cukrowni do wykorzystania z różnicy pomiędzy rub. 17 — 19 a 26, 34 i 37.
 6. Z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Ustaw ostatecznych kontyngentów: podsumowuje się rubryki przychodowe i rozchodowe z okresu kontyngentów prowizorycznych; zapisuje się ostateczne kontyngenty na przychód w rubr. 4, 7 i 14; wpisuje się wyniki podsumowania rubryk 5, 8, 11, 12 i 15 w tych samych rubrykach na przychód do pozycji ostatecznych kontyngentów (do ostatecznych kontyngentów dodaje się wszystkie nabyte w danym okresie); wpisuje się w rubr. 4 i 10 na przychód ilości kontyngentu zasadniczego oraz cukru pozakontyngentowego, pozostałe cukrowni na 1 października z poprzedniego okresu; ustala się sumy w rubrykach 6, 9, 13 i 16, a z tych ostatnich skutecznie się wpisy do rubryk 17 — 19; następnie po uwzględnieniu rozchodu wykazanego w rubrykach 26, 34 i 37 wprowadza się pozostałości w rubrykach 38 — 40.
 7. W razie odstąpienia kontyngentu zasadniczego lub zapasowego, zapisuje się ilość odstąpioną na rozchód w rubr. 25 lub 27 i równocześnie zapisuje się na przychód w rubr. 12 taką samą ilość cukru; w razie zaś nabycia kontyngentu zasadniczego lub zapasowego zapisuje się ilość nabytą na przychód w rubr. 5 lub 8 i zarazem zapisuje się na rozchód taką samą ilość cukru w rubr. 33. W zależności od tych obrotów zapisuje się odpowiednie sumy w rubr. 17 — 19 względnie 38 — 40.
 8. W razie przeniesienia kontyngentu zapasowego w całości lub w części do kontyngentu zasadniczego lub w razie jego zwolnienia, należy przeniesioną względnie zwolnioną ilość zapisać na rozchód w rubr. 28 oraz na przychód w rubr. 4 lub 10.
 9. Ilości cukru wywiezione zagranicę lub do wolnych składów na poczet kontyngentu eksportowego zapisuje się na rozchód równocześnie do rubryk: 35 i 31 lub 32. O ile kontyngent eksportowy na dany okres nie zostanie wyznaczony, rubryki dotyczące tego kontyngentu pozostają niewypełnione.

10. Podsumowania z przeniesienia i do przeniesienia prowadzi się od początku roku obrachunkowego (od 1 października).
11. W razie przyjęcia cukru pod zastaw na zabezpieczenie kredytu podatku spożywczego od cukru należy zanotować w rubryce 41 ilość i rodzaj cukru wziętego pod zastaw.
12. Dokumenty, na podstawie których dokonano wpisów do księgi kontyngentów cukru, winny być opatrzone numerami odnośnych pozycji przychodu względnie rozchodu, ułożone w porządku chronologicznym spisu i przechowywane w oddzielnej teczce.
13. Organa władz skarbowych sprawdzają wpisy w księdze i odnośne dokumenty; wyniki rewizji zapisuje się przez całą szerokość księgi.
14. Cukrownia (przedsiębiorstwo) obowiązana jest przysyłać Izbie Skarbowej miesięczne odpisy księgi kontyngentów cukru, poświadczone przez Kontrolę Skarbową, najpóźniej do 5 dnia następnego miesiąca po sprawozdawczym.

		R O Z C H Ó D																	
Pozycja	Data	Kontyngent zasadniczy						Kontyngent zapasowy			Cukier posiadany ponad kontyngent zasadniczy i zapasowy				Kontyngent eksportowy			Pozostaje cukrowni do wykorzystania (rubr. 17-19)	UWAGI
		wywieziono cukru na rynek wewnętrzny	odstąpiono innym cukrowniom	razem rozchodowano od początku okresu (rubr. 24—25)	odstąpiono innym cukrowniom	przeniesiono do kont. zasadn. lub zwolniono do cukru pozakont.	razem rozchod. od początku okresu (rubr. 27—28)	wywieziono na rynek wewnętrzny	wywieziono zagranicę	wywieziono do innych cukrowni lub wolnych składów	zmniejszył się wskutek nabycia kontyngentu innych cukrowni	razem rozchodowano od początku okresu (rubr. 30—33)	wywieziono cukru zagranicę	odstąpiono innym cukrowniom	razem rozchodowano od początku okresu (rubr. 5—36)	kontyngentu zasadn. cukru posiadanego ponad kontyngent zasadniczy i zapasowy	kontyngentu eksport.		
21	22	w		k		w	i	t	a	l	a	c	h				41		
		z przeniesienia																	
		do przeniesienia																	

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 lutego 1932 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru,

Na podstawie art. art. 5, 6 i 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P., Nr. 61, poz. 564) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 13 ustęp 2 skreśla się słowa: „może zezwolić na odważenie, zapakowanie”, a w ich miejsce wstawia się słowa: „zezwoi na prośbę przedsiębiorcy na odważanie, pakowanie”.

2) W § 15:

a) dodaje się po słowach: „złoży odpowiednie wzory wyrobów” — słowa: „oraz wynik urzędowego badania tych wyrobów”;

b) skreśla się końcowe słowa: „ich na koszt wytwórcy“, a w ich miejsce wstawia się słowa: „zawartości cukru; jeżeli przytem wynik badania będzie się różnił co do zawartości cukru w wyrobach nie więcej niż o 1% od zawartości, ustalonej w złożonych wzorach tych wyrobów, koszt badania poniesie Skarb Państwa, w przeciwnym razie koszt badania próbki obciążą przedsiębiorcę“.

3) W § 21 dodaje się następujący drugi ustęp: „Izba Skarbowa po sprawdzeniu wykazu i załączników asygnuje przedsiębiorcy przypadający do zwrotu podatek“.

4) Paragraf 22 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) przedsiębiorcy, który wywiózł z kraju wyroby cukrowe z zachowaniem przepisów niniejszego rozporządzenia, służy, zamiast zwrotu podatku spożywczego od cukru, prawo nabycia cukru w cukrowni lub wolnym składzie bez opłaty podatku spożywczego, w ilości odpowiadającej wadze cukru, od którego przysługuje mu zwrot podatku.

2) W tym celu powinien przedsiębiorca wnieść podanie do właściwej izby skarbowej, za pośrednictwem inspektora kontroli skarbowej pełniącego nadzór nad przedsiębiorstwem, podając ilość i rodzaj wywiezionych wyrobów oraz zawartość w nich cukru, od którego przysługuje zwrot podatku, oraz cukrownię, w której zamierza nabyć cukier bez opłaty podatku; do podania należy dołączyć dowód wywozu wyrobów zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska i ewentualnie wynik urzędowej analizy próbki wyrobów.

3) Izba skarbowa udziela zezwolenia, zawiadamiając równocześnie o tem kontrolę skarbową przy cukrowni, lub wolnym składzie, w których ma być

nabyty cukier zwolniony od podatku, oraz inspektora kontroli skarbowej, pełniącego nadzór nad przedsiębiorstwem, które otrzymuje zezwolenie, celem odnotowania w księdze wysyłek“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

(Dz. Ust. z dn. 19 lutego 1932 r., N. 12, poz. 76).

OKÓLNIK

L. DVI. 4980/3/28

w sprawie pobierania przez cukrownie próbek cukru.

Do Izby Skarbowej w Poznaniu.

Na sprawozdanie z dnia 4 grudnia r. b. L. IV—26407/28 w sprawie powyższej wyjaśnia się jak następuje:

Na skutek pisemnego oznajmienia, złożonego przez przedsiębiorcę stosownie do postanowienia § 37 rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564) urzędnik skarbowy dozorujący cukrownię winien zbadać dokładnie każdą próbkę na okoliczności podane w oznajmieniu oraz zapisać ją do wykazu przepisanego w § 38 wyżej wymienionego rozporządzenia.

Sprawdzona i zapisana próbka cukru ma być wysłana bez żadnych zmian, a dowód wysłania dołączony do wykazu próbek.

Zmiana wagi sprawdzonych przez kontrolę Skarbową próbek, a w szczególności zsypywanie ich, jest niedozwolone pod rygorem kar przewidzianych w art. 56 rozporządzenia Prezydenta Rze-

czypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700).

Zawiadamiając o tem, poleca się wydać dalsze stosowne zarządzenia do podwładnych władz i organów skarbowych.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1928 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krachelski*

(Dz. Urzęd. Min. Skarbu z dn. 23 stycznia 1929 r., Nr. 2, poz. 16).

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 maja 1930 r.

L. D. VI. 1392/3/30

w sprawie ubytków cukru z kontyngentu zasadniczego.

Do Izby Skarbowej (Wydział IV) w Warszawie Okręgowej, Poznaniu, Nowogrodku, Łucku, Łodzi, Lwowie, Lublinie, Kielcach i Grudziądzu i do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Przemysł cukrowniczy żali się, że niektóre władze skarbowe zaliczają stwierdzone ubytki cukru z kontyngentu zasadniczego na rozchód tegoż kontyngentu.

Wobec tego zauważa się, że postępowanie takie byłoby niezgodne z obowiązującymi przepisami o obrocie i opodatkowaniu cukru.

Zasadniczy kontyngent, wyznaczony cukrowni, może być przez nią wykorzystany jedynie przez wypuszczenie na rynek wewnętrzny odpowiedniej ilo-

ści cukru za opłatą podatku spożywczego według normalnej stopy t. j. 35 zł. od 100 kg. lub przez odstąpienie innej cukrowni.

Natomiast ubytki cukru zgodnie z postanowieniem p. 4 § 71 rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564) podlegają opodatkowaniu w wysokości oznaczonej dla cukru pozakontyngentowego. Tem samym ubytki powstałe w cukrze, przeznaczonym na pokrycie kontyngentu zasadniczego, przechodzą do cukru pozakontyngentowego i nie mogą być zaliczane na rozchód kontyngentu zasadniczego.

O tem należy zawiadomić podwładne władze i organa skarbowe.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Juljan Kulski*

(Dz. Urzęd. Min. Skarbu z dn. 7 czerwca 1930 r., Nr. 16, poz. 309).

Biblioteka
S. W. G.
w Łodzi

6484

DRUKARNIA TECHNICZNA
SPÓŁKA AKCYJNA
WARSZAWA, CZACKIEGO 8/5.